N°. 96. **A°. 1842.**

DINGSDAG, den 29sten NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 November 1842.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van heden, No. 1596, is bepaald, dat de Heer Mr. P. FIERS SMEDING, met den 1sten December aanstaande, als *fungerend President van het Geregtshof* en van het *Militair Geregtshof*, weder in functien zal treden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 November 1842.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. J. F. MEIJER FCZN., voor het Slavenkind *Susanna Henriette;* hem in eigendom toebehoorende.— En
2. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel wijlen FLORA van P. J. CURIEL, voor de Slavin *Santje;* aankomende dien Boedel.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

Tot narigt van het Publiek dient, dat, de gewone passage van den *Waterkant* naar de *Steenbakkers Gracht* en *Steenbakkerij Straat*, voor Rij- en Voertuigen, gedurende eenigen tijd moetende *afgesloten* worden,—dezelve, zoo lang, zal kunnen plaats hebben over het Plein, aan de Westzijde van de LUTHERSCHE KERK;—waartoe doelmatige BRUGGEN zijn daargesteld.

De Substituut belast met de functien van Procureur Generaal,
PALTHE WESENHAGEN.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 30sten September.

De natuurkundige Germain deelt in het dagblad *Le Toulenais* een berigt mede omtrent eene ontdekking, van welke de regering zich de gunstige gevolgen voor de Afrikaansche kolonie belooft. De Generaal Lamoricière deed deze ontdekking toevallig te Mascara. » Wij bevinden ons hier tegenwoordig in het jaargetijde der zoogenaamde Indische vijgen," schrijft de heer Germain; » de soldaten doen zich daaraan zeer te goed, daar de vrucht even aangenaam van smaak als gezond is. Generaal Lamoricière bemerkte echter, dat de soldaten de dikke schillen der vijgen overal rondwierpen, door wier stank de lucht verpest werd. Hij gaf dus bevel, het afval der vijgen buiten de stad, op eene zekere plaats, op een hoop te werpen, waar de Afrikaansche zon dezelve spoedig opdroogt, en zoo de rottende lucht voorkomt. Dit bevel werd streng opgevolgd, en hierdoor werd op de bepaalde plaats een groote hoop gevormd. Toen eenige dagen later de generaal de ronde maakte, viel het hem op, dat die vijgenschillen met eene witte korst overdekt waren; hij bemerkte dat de korst er even zoo uitzag als het aanzetsel van salpeter, nam er eene zekere hoeveelheid van mede, en het bleek, bij nader onderzoek, dat het eene witte gekristaliseerde en zeer zoete zelfstandigheid was. Spoedig bleek nu uit eene chemische analyse, dat dezelve uit de zuiverste suiker bestond. De Indische vijg bevat, namelijk, veel suikerstof; de groote zonnehitte bragt de massa in gisting, het sap verdikte zich door verdamping der waterdeelen tot stroop, en deze kristalliseerde zich in de lucht tot suiker, hetgeen te eer geschiedde, daar in het warme jaargetijde bijna volstrekt geen nachtdaauw valt. Daar de Indische of cactus-vijgen in Algerië buitengewoon goedkoop zijn, zoo heeft men nu reeds berekend dat het pond van deze voortreffelijke suiker naauwelijks op 20 centimes te staan kan komen, waarbij de geheele bewerking in het inoogsten en stuk snijden der vijgen bestaat, die in de zon gelegd worden en waarvan de suikerdeelen dan met eene zachte borstel verzameld worden. Dat deze ruwe handelwijze door de industrie zeer ver volmaakt kan worden, spreekt van zelf. De eer der uitvinding blijft echter aan generaal Lamoricière, die hierdoor tevens een industrie-man geworden is. De gouverneur-generaal bragt op zijne terugreis van Oran ongeveer een pond van dezen nieuwen vijgen-suiker naar Algiers mede, welke op een gastmaal zou prijken, hetwelk Bugeaud aan de eerste planters van Algerië geven zal. Tevens heeft generaal Bugeaud aan alle nieuwe dorpen den last gegeven, zeer vele van deze cactusvijgen te planten, de kleine expeditiekolonnes zullen ook een aanzienlijk gedeelte der Metidscha met zulke cactusvijgen beplanten; eene handelwijze, die te gemakkelijker is, daar men slechts een stuk van de breede bladeren in den grond behoeft te steken, hetwelk terstond wortel schiet. Deze plantingen komen zelfs in den droogsten grond voort. De ondervinding heeft sints lang aangetoond, hoe gemakkelijk de verspreiding van dezen onschatbaren vijg is. Alle wallen en de grachten aan de nieuwe landwegen zijn reeds met deze boomen beplant, zoowel omdat de opgeworpen aarde hierdoor tegen het afzanding beschut wordt, als voornamelijk ook daarom, dat zij door de lange harde doornen aan de bladeren eene uitmuntende afsluiting vormen."—Voor de beetwortelsuiker zou derhalve in Frankrijk een geweldige concurrent in de Algiersche vijgensuiker te wachten staan, en Lamoricière zou een weldoener der kolonie zijn geworden. De toekomst moet leeren in hoeverre de uitslag aan deze verwachtingen beantwoorden zal.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 29 September.

Uit Hongarijë, wordt het volgende gemeld:

Deze constitutionele oase in de woestijn van het absolutismus, dat reeds uit dezen hoofde op eene broederlijke sympathie van alle beschaafde en vrijzinnige natiën mag rekenen, maakt voortdurend schoone vorderingen op den weg der civilisatie en nationale ontwikkeling, en werpt dien duisteren sluijer van oude vooroordeelen en wettelijke onregtvaardigheden meer en meer af, waarin het, niet zoo zeer door eigen schuld, als wel door de ongunstige omstandigheden, vooral door deszelfs lange worsteling op leven en dood tegen overheersching, gehuld was. Hongarijë was door zijne ligging bestemd, het bolwerk van Europa tegen de wilde scharen van Azië te vormen, even als het eenmaal misschien bestemd kan zijn, de Russische beeren van Europa af te houden. Het heeft derhalve geenen tijd gehad, aan zijne ontwikkeling te denken, zoodat andere volken het aanzienlijk voorbijstreefden. Maar het bewijst eenen grooten rijkdom aan nationale kracht, dat het Hongaarsche volk, onder zoo vele vijandige elementen, die het van alle kanten omringen, zijne welluidende Aziatische taal, zijne oude constitutionele vrijheid en zijn nationaal volksleven tot heden toe bewaard heeft. De Hongaarsche adel voor een twintigtal jaren nog bekend als de onderdrukker der groote volksmassa en als eene voor deszelfs onbillijke voorregten ijverzuchtig wakende kaste, heeft in de laatste jaren, sedert de land dagen van 1832—1836, zulk eenen liberalen en onbaatzuchtigen geest ontwikkeld, dat er zekerlijk weinig voorbeelden in de geschiedenis te vinden zijn, die hierbij kunnen vergeleken worden. Hetgeen in andere landen met geweld afgedwongen, of slechts tegen schadeloosstelling verkregen is, dat heeft de humane en tevens verstandige Hongaarsche aristocratie uit eigen beweging, zonder dwang of schadeloosstelling, afgestaan. De Hongaarsche land dag, die tot dusver slechts uit den adel gevormd is, (dewijl aan de van het hof afhankelijke en slecht geregelde koninklijke steden tot nog toe geene beslissende stem kon worden verleend) heeft een gedeelte der grondlasten (namelijk tienden enz.) zonder schadeloosstelling aan de boeren geschonken, de afkoopbaarheid van alle grondlasten bepaald, en het vernederende dwangmiddel van den stok uit de hand gelegd. Hij wil nu het regt, van grondeigendom te bezitten, op alle landskinderen, zonder onderscheid van stand, uitstrekken, en, gedeeltelijk afstand doende van deszelfs ouden, zeer gemakkelijken vrijdom van alle belastingen, de gemeentelasten (domestica) evenredig op zich nemen. De hervorming der koninklijke steden en de daardoor bedoelde uitbreiding der vertegenwoordigers in den liberaalsten zin zullen ongetwijfeld een der eerste onderwerpen van den aanstaandenland dag uitmaken. Het in Pesth vergaderde land-comité (*Regnicolaris deputatio*) heeft een zeer liberaal strafwetboek bewerkt, en stelt voor, de doodstraf en den stok geheel af te schaffen, openbaarheid en mondelijke voordragt in de regtspleging in te voeren. Al deze prijzenswaardige pogingen, in de dagbladen des lands behoorlijk

uiteengezet, genieten de onvoorwaardelijke toejuiching der sterke meerderheid der natie. Onlangs deelden wij gelijksoortige tijdingen over den Zezenbergschen land dag mede, welke tot dusverre in den kwaden naam van retrogade strekking stond. Zulke vorderingen moeten het tot dusver zoo zeer miskende Hongaarsche volk in de achting van alle beschaafde volken zeer doen stijgen.

Uit Gothenburg, dd. 17 Septembr. wordt berigt:

— De kapitein der stoomboot *Express*, welke woensdag morgen Christiaansand verlaten en voor de reis van Hull 413 uren, uit hoofde van zwaren storm en tegenwind, noodig had, bragt, aangaande het gestrande Russische oorlogschip het volgend schriftelijk berigt mede: » De heer Reinhardt, zoon des consuls in Christiaansand, ging van daar aan boord der stoomboot *Noordkaap*, om, zoo mogelijk, de ongelukkige bemanning van een gestrand Russisch oorlogschip te redden, dat, voor 74 stukken geboord, hoewel slechts 40 voerende, met eene bezetting van 930 koppen, de officieren daaronder begrepen, voorzien was. Het schip is in Archangel gebouwd, en was op reis naar St. Petersburg. Het schip, dat verscheidene noodschoten deed, was zondags voor Grimstad gezien, maar het woei zoo sterk, dat geene loodsboot kon uitloopen; en zoo verviel het eindelijk op eene rots bij de vuurbaak van Bräkkestoe, de groote mast sloeg over boord, en 300 man vonden hunnen dood in de golven de meesten bij eene poging, om in de booten te landen. Slechts 16 van de 30 officieren werden gered, welke de rest der bemanning aan hun lot overlieten. Daarop dreef het schip tegen de rotsen bij den vuurtoren van Oxöe, waar het voortging noodschoten te doen, die men duidelijk in Christiaansand hoorde, maar niet bij de wacht aan het vuur, zoo zwaar was de storm, en zoo hevig braken de golven tegen de rotsen. Hier werden 4 ankers uitgeworpen, maar het schip dreef niettemin langs de kust met noordoosten wind voort. De rest der bemanning werd 10 mijlen noordwaarts van Lindesnä gered, en woensdag morgen door de stoomboot *Noordkaap* in Christiaansand aan wal gebragt. De stoomboot had het schip korten tijd op sleeptouw gehad, maar moest het laten varen, wijl de uitgebragte touwen in het schip niet gekapt konden worden, daar de onderste ruimte van het schip met water was opgevuld.

— De berigten van den Servische grenzen deelen nog de volgende bijzonderheden mede, nopens de gebeurtenissen aldaar: nadat de gezamenlijke krijgsbevelhebber en burgerlijke autoriteiten te Belgrado waren aangekomen, bad de Metropolitaan de medeleden des provisionele Regering in het leger op eene hoogte voor de stad geleid. In de aldaar gehouden vergadering kwamen al de bezwaren van het volk, niet alleen tegen vorst Michael, maar ook in het algemeen tegen de familie Obrenowich, ter sprake, en hadden dit gevolg, dat genoemde Vorst van zijne waardigheid vervallen verklaard en de familie Obrenowich van het bestuur over Servië uitgesloten zou worden.

Daarop gingen men, met toestemming van den gouverneur van Belgrado, Kiamil-pacha, en den commissaris der Porte, Schekib effendi, tot het kiezen van eenen nieuwen Vorst over.

Eerst trad Vuchich met de verklaring op, dat hij zich, indien de stemmen zich ook al voor hem verklaarden, niet bekwaam voor de vorstelijke waardigheid rekende, en haar daarom nooit zou aannemen.

Daarna verklaarden zich vele stemmen voor Abraham Petroniewich; doch deze vestigde de opmerkzaamheid der vergadering op Alexander Petrowich, den achttienjarigen oudsten zoon van Czerni Georgie, den voormaligen servische aanvoerder. Terstond klonk van alle zijden het eenparig geroep: » Hij zij onze vorst! » Bij gevolg werd een verzoekschrift aan de beide Commissarissen opgesteld, en door eenen courier naar Konstantinopel gezonden, opdat deze keus door den Sultan mogt bekrachtig worden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 1 October.

De bouw van het stoomschip den *Great Britain*, tot dus verre meer bekend onder de benaming van den *Mammouth*, begint sterk te vorderen.

De lengte van hetzelve is van 324 Eng. voeten, nagenoeg 100 voet meer dan het langste linieschip van de Engelsche marine. Behalve de dekken en de kajuiten is het geheel van ijzer Op deszelfs grootste breedte meet het 51 voeten, de diepte van het vooronder is van 32 voeten. Het meet 3200 tonnen, eene meting waarvan tot dus verre geen voorbeeld is.

Het heeft vier dekken, drie van hout en het onderste van ijzer, tot het opnemen der lading. De beide tusschendekken zijn uitsluitend voor passagiers en twee meer ele gante voor de dames, en 180 kamertjes, in ieder van welke twee ledekanten, veel ruimer dan de gewone scheepsledekanten, kunnen staan. De *Great Britain* zal dus 360 afzonderlijke en gemakkelijke slaapplaatsen aan deszelfs passagiers kunnen bieden, daaronder niet mede gerekend de slaapplaatsen voor de officieren, de ekwipaadje en de bedienden.

De grootste zaal zal zoo ruim als rijk betimmerd wezen, de lengte is van het eene einde tot het andere van 108 voet op eene breedte van 32 en eene hoogte van 8 voet 8 duim. Om zich een denkbeeld van dit vervaarlijk kolossus van een schip te maken moet men bij al het bovenstaande nog denken aan de ruimte, die er benodigd is voor de ketels, de werktuigen, 1000 tonnen steenkolen en de lading.

De *Great Britain* zal vier stoommachines hebben, ieder van 250 paardenkrachten; te zamen alzoo 1000 paardenkrachten. Het zal drie ketels hebben, die ieder 200 tonnen water zal kunnen bevatten en die door 24 fournuizen gestookt zal worden.

Maar het voorname voor de zeevaartkunst is de groote proef, die met dit schip genomen moet worden; in plaats van den gewonen motor en de schepraderen, zal het niet anders hebben dan door den heer Smith uitgevonden schroef, die op de Archimedes gebruikt wordt.

Het schip zal bovendien voorzien wezen van zes masten, met derzelver behoorlijke tuigaadje.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 25 November 1842.

Het HUIS en ERF, gelegen aan den Waterkant, La. A. No. 170 Nieuwe Wijk en La. A. No 73 Oude Wijk; aankomende D. J. LOTH. — *f* 6000. — J. JONGENEEL.

De helfte in het HUIS en ERF, gelegen aan de Voortstad Zeelandia, Eerste Buitenwijk No. 62a. en b.; aankomende C. J. CORDOVA. *f* 405. — J. A. MULLER.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden, de levering der gedurende het Jaar 1843, voor 's Gouvernements dienst benoodigde navolgende artikelen, als:

Banannen, Boter, Brandhout, bruine Suiker, Dram, Koorn in blomvaten, Voorloop in pullen, en Roode Madera- en Rijnsche Wijnen in flesschen;

en zulks op de konditien en voorwaarden welke voor de gegadigden ten zijnen bureele ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Zaturdag den *tienden* December aanstaande, des morgens te *negen* ure.

Paramaribo, den 26 November 1842.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(34671) Op *HEDEN*, 29sten November 1842, 's morgens om *negen* uren, zal door den Vendumeester A. SALOMONS ten zijnen huize, publieke veiling verkocht worden, het reeds geannonceerde *HUIS* en *ERF*, verdeeld in twee *KAMERS*, gelegen op de *Watermolen Straat*, op den hoek van de *Heere Straat* Wijk A. No. 300; aankomende den Boedel Mevrouw D. JACOBS geboren SOESMAN.

Paramaribo, den 29 November 1842.

(34672) Op Woensdag den 7den December 1842, zal de ondergeteekende, des en ten huize van den Vendumeester M. KEIJSER, des namiddags ten *vier* uren doen verkoopen:

Het reeds vroeger geannonceerde de *HUIS en ERF*, staande en gelegen op den hoek van den *Waterkant* en de *Keizer Straat*, La. A. No. 163; aankomende den Boedel wijlen C. J. SMITH; zullende de veil-condition, *drie* dagen vóór den verkoop, ten huize van den Vendumeester, ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 24 November 1842.
F. J. BINZ qq.

(33821) De Ondergeteekende biedt tegen billijke prijzen te koop aan:

Een partij **HOLLANDSCHE BOEKWERKEN**, van de laatste Schrijvers.

De Lijsten derzelve zijn dagelijks ter inzage, bij hem te bekomen.

D. BENJAMINS.

* * * Kennisgeving.

(35780) De Loterij van GOUD- en ZILVERGOED door den Ondergeteekende geformeerd, is uitgesteld tot Maandag den 12e. December e. k. des avonds om 7½ ure, ten Huize van den Heer J. EMANUELS.

Paramaribo, den 29 November 1842.
M. BARENDS Jr.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Van de Rivier *Coppename.*

Den 27e. dezer, het Tjalk-Schip Suriname, Kapt. A. H. Hoff; met eene lading Inlandsche Houtwaren, metende 2102 Kubiek voeten, bestemd voor het Gouvernement alhier.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, het Schip West - Indien, Kapt. Boy Peter Boysen, naar Amsterdam; lading: 500 vaten Suiker.

Den 25sten, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. W. Payne; naar Demerary.

Den 26sten, het schip Suriname, Kapt. R. van der Mey, naar Amsterdam; lading: 398 vaten Suiker, 2 kisten Indigo en 33 puncheons Rum.

UITGEZEILD.

Den 25sten dezer, Z. M. Brik MERCURIUS, gekommandeerd wordende door den Kapitein ter Zee H. KETJEN, over het Eiland Curaçao naar Nederland.

Van 's Lands Etablissementen van Houtvelling aan de rivier *Coppename:*

Den 18den, het Schip Onderneming, Kapt. J. C. Azkes; met eene lading Hout, als: Bolletrie, Purperhard, Groenhard, Peto, Anaora en Founsgoe, te zamen metende 10858 Kubiek voeten.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.